

**Schimonahia Siluana Vlad
Arhim. Hrisostom Rădășanu**

Cum trăim bucuria Duhului încă din această viață

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2025

Cuprins

Partea I

Prezentare	7
------------------	---

Partea a II-a

Întrebări și răspunsuri	57
-------------------------------	----

Vă prezentăm în paginile acestui volum conferința ASCOR Iași care a avut loc în Aula Magna a Universității „Petre Andrei”, pe 3 decembrie 2013, cu titlul „Cum persoanele ai căror ochi sunt luminați de Duhul Sfânt se bucură încă din această viață”.

Partea I

Prezentare

ASCOR: Bună seara și bine ați venit la o nouă conferință organizată de Asociația Studenților Creștini Ortodocși Români – Filiala Iași! Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu că ne-a ajutat ca și în acest an să organizăm seria de conferințe mari din Postul Crăciunului, care, iată, se află deja la penultima întâlnire. Bucuria acestei mari sărbători ne cuprinde din ce în ce mai mult sufletele și vă mulțumim atât dumneavoastră, celor prezenți în sală, pentru că ați dat curs invitației noastre, cât și invitaților din această seară, care ne vor vorbi despre cum persoanele ai

căror ochi sunt luminați de Duhul Sfânt se bucură și pregustă Raiul încă din această viață.

Luminarea ochilor se face și cu nevoința oamenilor, nevoință care constă și în încercarea de a fi prezent cu toată ființa ta în lucrul pe care ai ales să-l faci. Așadar, vă dorim ca prezența dumneavoastră aici, în această seară, să fie izvor de bucurie și pace atât pentru voi, cât și pentru cei apropiați. Mai multe despre luminarea ochilor ne vor spune invitații noștri din această seară.

Cei doi invitați ne sunt foarte cunoscuți nouă, ascorenilor, deoarece au fost adesea în mijlocul nostru în cadrul altor conferințe și nu numai. Totuși, pentru cei care nu-i cunosc, Maica Siluana Vlad este coordonatoarea Centrului de Consiliere și Formare „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, iar Părintele Hrisostom este consilier al Sectorului de Învățământ din cadrul Arhiepiscopiei Iașilor. Ceea ce este

nou constă în faptul că cei doi nu au mai conferențiat niciodată împreună în cadrul conferințelor ASCOR.

Vă mulțumim pentru că ați acceptat invitația noastră și, Părinte, aveți cuvântul!

Părintele Hrisostom: Așa de repede? Mă gândeam că mai spuneți ceva...

Mulțumesc pentru introducere! Mă pregăteam să fac o corecție. Am mai avut bucuria – eu, nu știu Maica – de a vorbi cumva în prezența Maicii și apoi împreună cu Maica, la *Serile Talpalari*, organizate de Părintele Constantin Sturzu în fiecare marți seara. Acum nu știu care mai este cadența organizării acestora. Și nu numai acolo, am descoperit de multe ori că sunt foarte stimulat, așa zicând, de prezența Maicii Siluana, pentru că felul ei de a pune problema stârnește idei noi. Și m-am bucurat când m-a sunat cineva și mi-a zis: „Vă invităm să vorbiți...”. Prima dată am înțeles

că trebuie să vorbesc despre Maica Siluana în prezența Maicii Siluana și am intrat în panică, pentru că...

Maica Siluana: Așteaptă! Așteaptă întâi să mor și după aceea...

Părintele Hrisostom: M-am speriat! Zic: trebuie să vorbesc despre Maica Siluana în prezența Maicii Siluana – asta-i de rău, cu siguranță! Și dacă nu mureați dumneavoastră, cu siguranță, eu, după ce spuneam ceea ce spuneam, poate, cine știe?!

Maica Siluana: Las' că știu, am auzit ce spui!

ASCOR: „Doamne, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm într-o moarte” [cf. Psalmi 12, 4]. Când am auzit prima dată acest cuvânt, mi s-a dus mintea la rugăciunea de seară. Sunt acolo câteva tropare cu care se finalizează

rugăciunea de seară, înainte de rugăciunea: „Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui toți cei ce-L urăsc pe Dânsul” și așa mai departe. Este rugăciunea de binecuvântare a patului înainte de a merge la culcare, înainte de a adormi. Acolo sunt niște tropare, ca niște mici prilejuri de meditație asupra a ceea ce urmează să se întâmple, respectiv somnul. Și, discutând cu Maica Siluana, chiar vorbeam, la un moment dat, îmi exprimam un gând, în sensul că aceasta este o tematică: moartea, lumina... Sunt concepte, sunt cuvinte asociate, în special, cu Praznicul slăvit al Învierii. Lumina, da, este asociată și cu Nașterea și se folosește în cultul nostru – dacă veți face o scurtă trecere în revistă a imnelor noastre – de vreo câteva sute de ori. Nu am reușit să le număr pe toate, dar de vreo câteva sute de ori este folosit cuvântul „lumină” în legătură cu sărbătoarea Nașterii Domnului. Dar „moarte”? „Adormire într-o moarte”? Poate părea puțin

ciudat. Și, cu toate acestea, există în modul nostru, al creștinilor ortodocși, de a sărbători Crăciunul un fel foarte subtil de a ne referi și la moarte. Acum să vedem moartea cui și în ce condiții.

I-am rugat pe prietenii mei de la ASCOR să prezinte [pe fundal], n.r. această icoană a Nașterii Domnului, care este o icoană oarecum standard. Și vă invit să luați aminte, când veți merge pe la parohiile dumneavoastră sau când veți trimite o felicitare, la felul în care este pictată scena Nașterii Domnului în bisericile dumneavoastră sau pe felicitările pe care le trimiteți. Cu siguranță, nu veți găsi ceva de genul acesta decât dacă cineva chiar vrea să facă o declarație de fidelitate față de tradiția bizantină slavă, căci de acolo vine această icoană. Ce vedem în această icoană nu este o scenă obișnuită a unei nașteri, nu-i așa? Nașterea Domnului, clopoței-clopoței, albă nea, vine Moș Crăciun, bradul, cadourile – tot acest spirit al Crăciunului care ne animă și care este celebrat pe toate posturile de radio.

Astăzi, mergând în pelerinaj până la Mănăstirea Hadâmbu, am descoperit că există chiar un post de radio *Moș Crăciun*. Și, bineînțeles, n-am auzit nicio colindă ca *Deschide ușa, creștine!* sau *O, ce veste minunată!*, ci numai „clopoței-clopoței”, „albă nea”, „Moș Crăciun vine în oraș” și așa mai departe.

Maica Siluana: Am auzit că anul acesta se amână Crăciunul, că-i bolnav Hrușcă.

Părintele Hrisostom: Săracul!... Dacă ar fi fost Hrușcă, ar fi fost totuși bine, că era și ceva românesc, auzeai ceva românesc. Mi-am pus și eu întrebarea: Cum, Dumnezeu, în Țara Colindelor – nu există alt popor care să aibă mai multe colinde decât avem noi, căci, statistic vorbind, aceasta este o realitate – ascultăm muzica aceasta din import? Dar, mă rog, predica, în biserică, aici conferențiem.

Icoana aceasta a Nașterii Domnului, spuneam, are câteva particularități și este, de